

SOYL
UDERGI

HAZİRAN 92 PERŞEMBE

HEZİRAN 92 PENCŞEM

ESILCO

KOVARABI

FİYATI 2500 TL (KDV'Lİ)

YAZI VE ÇIZI ÜRÜNLERİ DERGİSİ

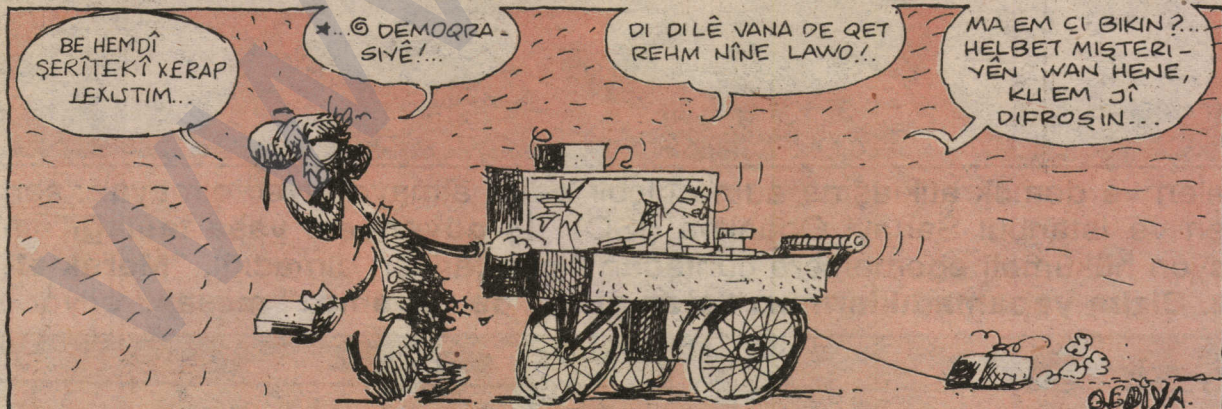
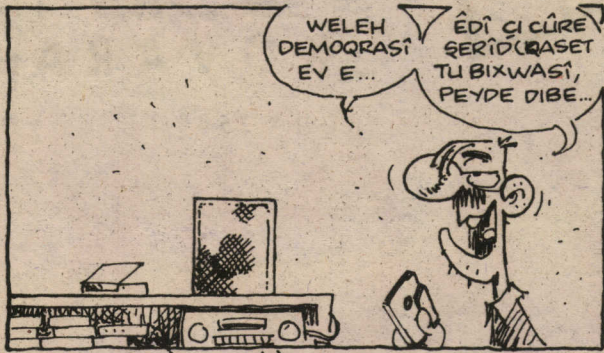
BUHA 2500 TL (KDVD)

DARBE OLMAYACAK!

BİZ BÜTÜN BU
SORUNLARI DEMOKRASİ VE
HUKUK DEVLETİ İÇİNDE ÇÖZÜM-
LEMeye ÇALIŞARAK
HALKİMİZA.....

Vaatleriyle halkı kandırarak iktidara gelen ve demokratikleşme adına hiçbir adım atmaya niyeti olmayan, son olarak tarım işçilerinin grevini erteleyen ve İstanbul Sanayi Odası'na (İSO) "İş güvencesi yasa taslağı"nın reddi konusunda güvence veren koalisyon hükümeti egemenlere cuntadan hiçbir farkları olmadığı, "Merak etmeyiniz, gereken her şeyi yapıyoruz. Bizim yapamadıklarımızı zaten cunta da yapamaz" mesajı veriyor.

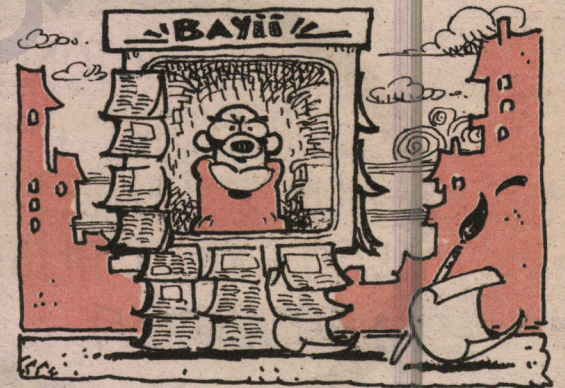

DIYORUM Kİ!

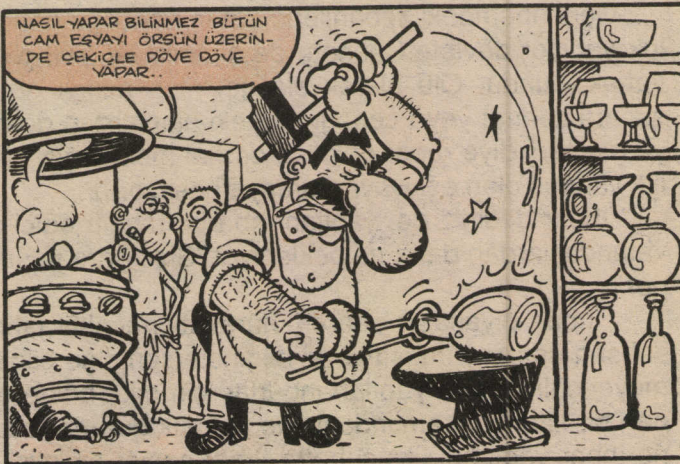
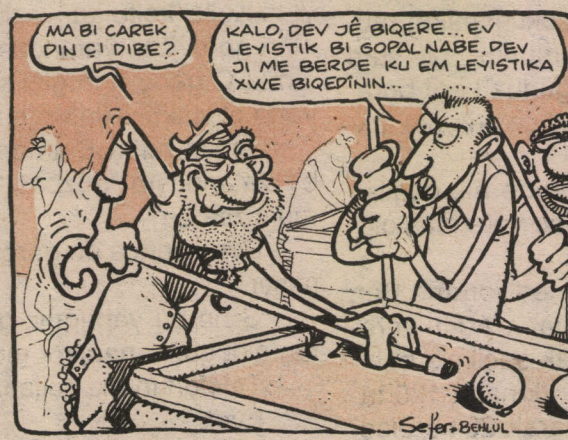
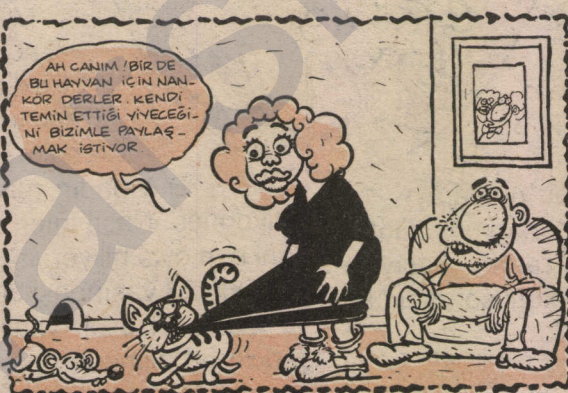
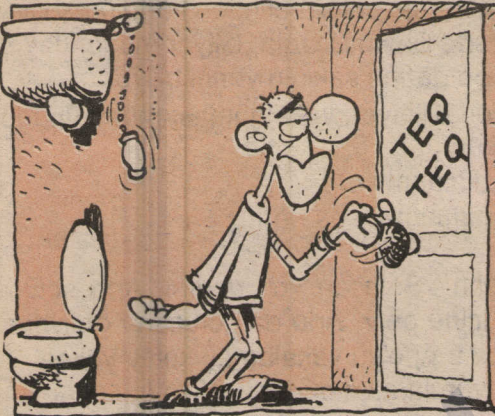
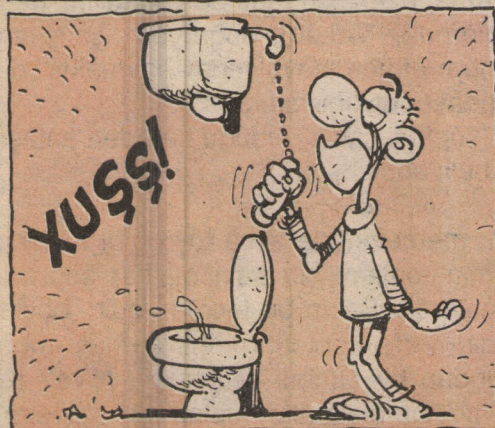
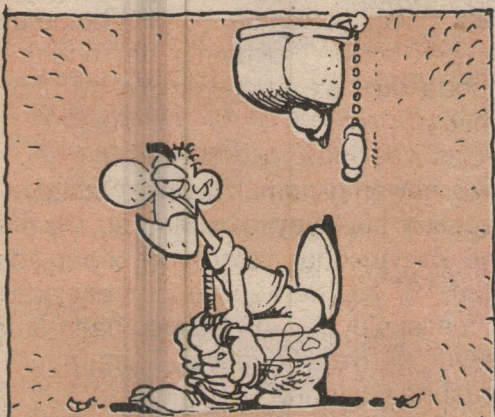
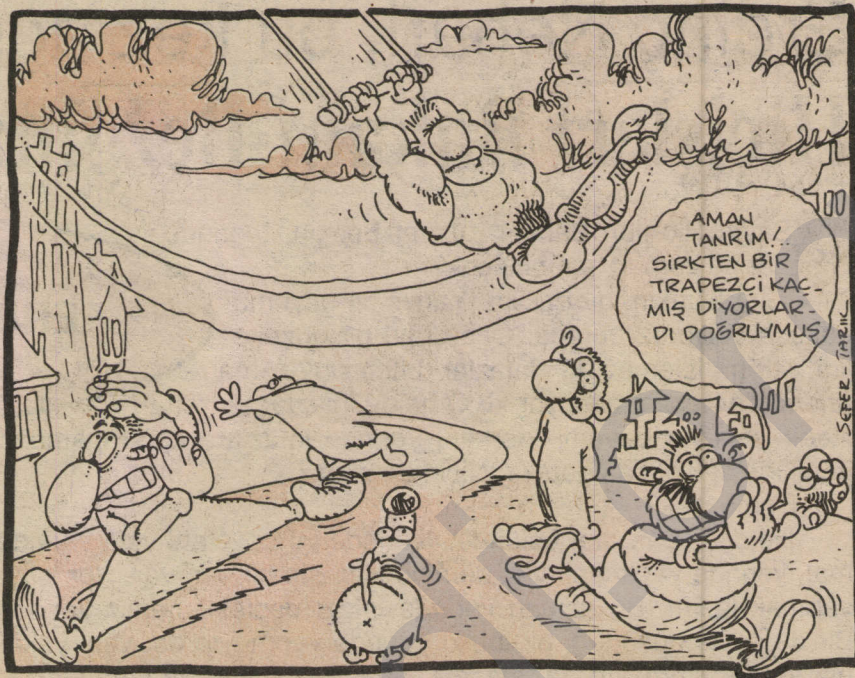
Yine Merhaba

Bu hafta, Seydoş'un acı sonucuyla karşılaşılıyorsunuz. Toplumumuzdaki kimlik aşınmasına iyi bir örnek olan "Seydoş Xirabxoş" aramızdan ayrıldı. Oldukça yaygın olan "Seydoş" tipi ile "Seydoşki" yaşam biçimi ve dili, herkesin yakından tanık olduğu bir durumdu. Biz dergide "Seydoş"umuzdan kurtulduk. Genye, Kürtlerin kendi kişiliklerindeki "Seydoş"ca yanlarına duyarlı olmaları ve "Seydoş"ları yakın takibe alıp onlara aman vermemeleri kaldı. Hadi kolay gelsin diyoruz.

Aldığımız istihbaratlara göre, bazı bayiler dergimizi tezgah üstüne çıkarmıyorlarmış. Bizim tek tek bayileri dolaşacak halimiz yok. Bu yüzden, sizlerden, böyle davranmak gibi tarihsel bir yanılğı içinde olan bayileri nazik bir dille uyarmanızı istiyoruz. Bu müdahalenizin işe yaramadığını gördüğünüzde; telefon, telgraf, mektup gibi yollardan birini kullanarak o bayiyi bizlere ihbar etmeniz ortak menfaatomuz olacaktır. Dağıtım şirketi aracılığıyla o bayinin hakkından gelinecektir. Hadi yine kolay gelsin diyoruz.

Evet, bu arada, Cihan Demirci, "Türküm Doğruyum... Fena Halde Doluyum" adlı yeni kitabını 6 Haziran Cumartesi günü saat 15:00-18:00 arasında Kadıköy Gençlik Kitabevi'nde imzalıyor. Bu kez de İstanbul'daki okurlara kolay gelsin.

Erdoğan Nehari, bu kez açıklamıyor; açıklattırıyor: Hiçişleri Bakanı Bezgin: Apo solucana geliyormuş!..

- Sayın Hiçişleri Bakanı Kısmet Bezgin, "yerinde infaz"lar ne zaman son bulacak?

- Şimdi bakın, bir dakika. Yanlış bir şeyi münakaşa ediyoruz burada. Önce onu bir düzeltelim... Kim istemez ki, infazlar bitmesin? Ama, anarşistler teslim olmuyor ki. O halde infazlar bir realitedir. Infazlar devam ederken, yerinde infazlara karşı çıkmak değil, destek olmak gerekir. Niçin dersiniz?

- Demezsek?

- De,de... Bak, adı üstünde, "yerinde infaz". Yani yerli yerinde, normal, yerinde yapılmış infaz demek. Her işin bir yeri var. Her işi yerinde yapmak lazım. Bu açıdan yerinde infazı desteklememiz yerinde olur. Bir de şöyle düşünün, bir infazı yerinde yapmayıp da, yani yakaladığınız yerde yapmayıp da, mesela, anarşistleri alıp bir vatandaşın evine götürseniz ve infazı orada yapsanız, o vatandaş bundan rahatsız olmaz mı? Yersiz infaz, yanlış yerde infaz daha mı doğru olur yanıcığime?

-Siz bu mantıkla bir de "ölü olarak ele geçirme"yi açıklasanız bari de, biz de aydınlansak, anlıyor musunuz?

- Bundan anlaşılacak ne var yahu? Teröristi sıkıştırıyorsunuz, teslim ol çağrısında bulunuyorsunuz. Terörist de aklınca kurtulmak için, ölü taklidi yapıyor. Zannediyor ki, ölü taklidi yaparsam, yahu bu ölmüş deyip çekip giderler, zaten ölmüş biriyle zaman kaybedeceklerine, diğer canlı teröristlerin peşine düşerler zannediyor. Ama devlet bu numarayı yemiyor tabii. Ölü taklidi yapan caniyi yakalamış oluyor. Buna da ölü ele geçirme deniyor.

- Yani, aslında sağlar ve ölü taklidi yapıyorlar, öyle mi?

-Öyle.

- Peki niye yakalandıklarında "ölü taklidi olarak ele geçirildiler" değil de, "ölü olarak ele geçirildiler" diye açıklama yapıyorlar? Madem ki, sağlar...

- Eh, siz de bilirsiniz, bu adamlar rol yapmada, adam kandırmada bire birdirler. Bu yetenekleri yüzünden halkı da kandırıp kendilerine sempatan bile toplamıyorlar mı? İşte, çok iyi adam kandırma yetenekleri yüzünden sık sık bu numarayı yapıyorlardı. Ele geçince bir de bakıyorsunuz ki çoktan ölmüş. Götürüp gömüyorsunuz.Halbuki,şaki turp gibi. Sonra mezardan kaçıyorlar.Mesuliyet sahibi bir cenaze bu durumu ihbar ettikten sonradır ki, devlet de durumun farkına vardı ve gereken tedbirleri aldı.

- Nedir?

-Cehennemdeki zebanilerin zaten pekçoğu gönüllü olarak ispiyonculuk yapıyor devlete.Cennete de şimdilik iki sivil polis sokulmasına muvaffak olundu. Ölü olarak ele geçirilen azıyı görüyorsunuz, bir süre sonra cennet veya cehennemdeki ajanlardan gömdüğünüz herif buraya gelmedi diye rapor geldimi, derhal mezarlığın etrafını çevirip ölü taklidi yapmış olan eşkiyayı aramaya başlıyoruz.

- İhbar dediniz de, yapılan ihbarlar tatmin edici düzeyde mi, değilse vatandaşlardan daha ne bekleniyor?Size göre nasıl iyi bir vatandaş olunur?

- İhbar piyasası giderek hareketlenecektir,tahmin ediyorum. Ben şahsen umutluyum.İstatistiki bilgi isterseniz şu bilgiler var... Adını vermeyeceğim 055'e yapılan ihbarlar için pilot bölge olarak seçilmiş bulunan bir İstanbul semtinde ilk üç haftalık durum şudur... İlk hafta 120 tane ihbar yapılmış, ikinci hafta ihbar sayısı bir misli artarak 254'e ulaşmış.Üçüncü hafta bu ihbarların değerlendirilmesine ayrılmış...

ERDİNÇ NEHARI

- Eee, sonuç?

- Böyle işte.

- Nasıl böyle? Sonucu niçin gizliyorsunuz?

-Yani gizlemiyorum da, bu pilot bölge uygulaması pek başarılı olmamış da, ondan pek fazla üstünde durmak istemedim.Yoksa 055 gayet iyi gidiyor.İyi, iyi...

- Sonuç?

- La havleee... Kardeşim böyle şeyleri gizlemek lazım...Otoriteye güven kaybolur sonra.Yazılmayacaksa söyleyeyim, sonuç şu...İlk hafta, 127 kişi kişisel nedenlerle konu komşusunu yalan yere ihbar ediyor. İkinci hafta, ilk hafta ihbar edilen 127 kişi de kendilerini ihbar edenleri ihbar ediyor. Karşılıklı bir ihbar teatisi oluyor yani. Üçüncü hafta araştırma yapılıyor. İhbar ihbarı götürüyor, geriye sıfır kalıyor. Tamam mı?

- "Size göre iyi vatandaş" sorusuna yanıtınız?

- Bunun cevabı uzun tutar. Ama, özetle şu tarifi de yapabiliriz herhalde... Her sabah uyandığında, Türküm, doğruyum, çalışkanım, yasam: şüphelileri ihbar etmek, büyüklerimi saymaktır, diyen vatandaş iyi vatandaşdır diyebilirsiniz.

- Bir insanın "şüpheli şahıs" olduğu nereden anlaşılır?

- O kendini belli eder.

- Nasıl?

- Bu kulak memelerinde ayva tüyü gibi tüyler olur ya, o tüylerinin toplamı çift sayı olanlar şüpheli ve tehlikeli insanlardır. Bakın bir tecrübe edin, böyle birini ihbar edin, polis ceplerini kontrol etsin, muhakkak ki, üstünden bir cımbız çıkacaktır. Niye? Kulağındaki bir tüyü cımbızla alıp, toplam tüy sayısını tek rakamla indirerek, polisin elinden kurtulmak için.

- Apo nerede Sayın Bezgin, biliyor musunuz?

- Devlet Apo denen şakinin yerini biliyor.

- Madem yeri biliniyor, yakalanması mümkün mü?

-Tabii mümkün.

- Peki niçin yakalanmıyor?

-Canlı solucan bulunmadı da henüz...

- Efendim?

-Duymadın mı kardeşim? Solucan yok dedim. Apo solucana geliyormuş. Nasıl lüfer ekmek içine gelir, Apo da solucana geliyormuş. Yani ben öyle biliyorum. Yem olsa Apo'yu yakalamak kolay yoksa.

- Dün 23 yaşındaki bir genç vurularak öldürüldü. Niye?

-Maalesef o bir yanlış anlaşılma sonucu olmuş... Ama bunda ölen gencin de bilmeden payı olmuş. Yolda yürürken sürekli burnunu çekiyormuş. O esnada sivil bir ekip de, o genci Apo sanmış. Maalesef böyle yani.Kelle koltukta vazife yapmaktan sinirleri daima gergin durumda olan görevlileri vatandaşlarımızın ters hareketlerle işkillendirmemesi lazım... O genç Apo gibi sürekli burnunu çekmeseydi belki de bugün hayatta olacaktı. Allah rahmet eylesin.

-Geçen hafta Batman'da gözaltında bulunan Burhan Serikli adında bir vatandaşın "gözbağı" ile intihar ettiği açıklandı. Bu açıklama doğru mu sizce de?

- Evet, bence de gerçek budur. O kişi gözbağını kullanarak intihar etmiştir.

- Sizin bu yaptığınız gözbağcılık değil de nedir? Bu martavalları yuttan olduğuna inanıyor musunuz?

- Telefonunuzu kullanabilir miyim?

- Evet.

- Alo, 055? Bir ihbarda bulunacaktım... Adı Erdoğan Nehari...

Bi takım seyler

YALNIZ FAKIRLER ÇILGINDIR, ZENGİNLER HEP APTALDIR!

Alo bilmem kaç esprisi...

ELES

Efendim saygı ve hörmetler.. İzininizle bu hafta dergiye e-lestiricem biraz.. İçimden geldi işte... Öncelikle şunu söyleyeyim, dergide politik yazı ve çizgi eksikliği var. Ciddi ve politik çizicem diye masaya oturan, isminin baş harfi "T" olan bir çizzer var örneğin.. O hamur gibi çizgiyle en ciddi esrinin dahi içine ediyor.. (laf aramızda bu ibne geçen hafta bir karikatürümdeki ay'a dış ve göz yaptı..) Sonra Behlül takma adıyla dergiye sizan şahsiyetsiz pezevenğin biri var. Bu laledé gölgesinden korkanlardan... Sadece para kazanmak için çiziyor bu dergiye. Gerçek ismini yazmayım, hükümet bunalımı olur çünkü...

Eleştirilerimin devamı haftaya..

SELİM CANHIRAŞ

KAHRAMANLARIMIZI DA GÖZDEN GEÇİRMEMİZ GEREKİYOR

Evet, ne yazık ki bunu yapmalıyız. Tarihteki yararlılıklarından ötürü kahramanlık mertebesine ulaştırdığımız bütün kişileri sorgulayabilmeliyiz.

Yüz yıldır halkın gönlünde taht kurmuş kahramanlarımız bile "Şer güçler"le işbirliğine girebiliyorsa, o kahramanın acilen gözden geçirilmesi gerekir.

Köroğlu, zalim derebey Bolu Beyi ile girdiği amansız mücadelede halkın sevgisini kazanmış ve sırtını dayadığı Bolu dağlarında halkın güveni ile kendi evindeymişçesine rahat hareket edebilmiştir. Gel gelelim Köroğlu bu güveni kötüye

kullanmakta bir sakınca görmemiş

ve burnu büyüyen, şımaran kahramanlar gibi,

Köroğlu da hata yapıp Bolu dağlarını

"şer güçler"e açmıştır.

"PKK Bolu Dağlarında"

haberini okuyunca işte bu duygularla "tüfek icat oldu, mertlik bozuldu" diyen Köroğlu'nu kafamda yargıladım.

Bây Köroğlu "Mertlik bozuldu". Ne var ki mertliği sen bozdun. Sana o dağları layık gören Türk halkına sırtını döndün ve o dağları PKK'ya peşkeş çektin.

Öğrendiğime göre o zalim dediğimiz derebey Bolu Beyi "PKK'ya karşı silahlanıp savaşaacağız. Onları Bolu Dağları'nda barındırmayacağız" demiş. Adam zalim malim ama, devletini, milletini, topraklarını seviyor.

Kültür Bakanlığı'na buradan sesleniyorum: Tüm okul ders kitaplarında ve edebiyat ürünlerinde adı kahraman olarak geçen Köroğlu'nun ismini çıkarıp, Bolu Beyi'ni kahraman olarak gösterelim. Zalim ve hain konumuna da Köroğlu düşsün.

DALAN İLERİYİ DÜŞÜNÜMÜŞ

Burnumuzun dibi olan Bolu Dağı'na kadar yaklaşıp kamp kuran PKK, yakında İstanbul'da da çadır kuracak yer aramaya kalkışırsa şaşmayın. Ama bu iş için bol ağaçlı dağ ve tepe gerek. İleri görüşlü politikacı sayın Dalan, vaki zamanda ne kadar yeşil tepe, ağaçlıklı dağ varsa villa yapımı için gibi görünse de aslında PKK ileride barınmasın diye buraları dümdüz etmesini bildi.

İşte kahramanlık tavrı bu...

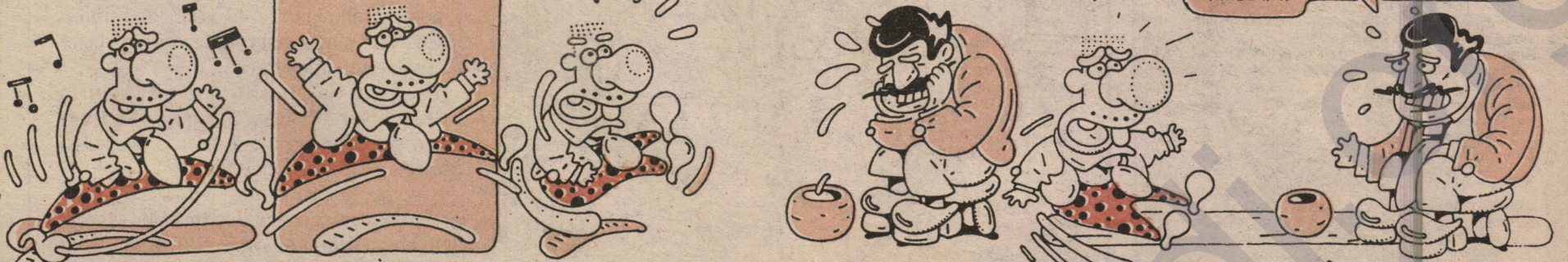
TIRILAYLAYLII, TIRILAYLAYLII... NASILSIIN İYİ MİSİN SORARSAAM SÖYLER MİSİİİİİN... TIRILAYLAYLII TIRILAYLAYLAA

BU DÜNYANIN DÜZENİ... NE BAK. BENİM SEVGİLİM NEDEN KAYBOLDU. HOPTİRİNİNAYNOM. NAYNAYNINAYNOM.

HOOPPACIK... AHMET ABİM MUTSUZ GALIBA!

NE VAR AHMET ABİ... CİM, NEDEN MUTSUZSUN ÖĞRENEBİLİR MİYİM?

SORMA BE NAİF... DURUM PEK İYİ DEĞİL! Bİ KAÇ ARKADAŞIMIZIN DERGİDEN AYRILARAK, EKONOMİK ANLAMDA ÖZVERİDE BULUNMASI GEREKİYODU... ÇEKİLEN KURA SONUÇU BEN DE ÖZVERİDE BULUNMAK ZORUNDA KALDIM.

NE YANI, ŞİMDİ GEN TEVLO'DAN AYRILDIN MI?

ÖZVERİDE BULUNDUK DESEK.

YAŞAMAK... YAŞAMAK HERŞEYE RAĞMEN GÜZEL BE AHMET ABİ.

TABI YAA? NEDEN OLMASINKİ

KOMİK KABARE

İYİ KAZANDIK NİHOHOHAA

TIRILAYLAYLII TIRILAYLAYLII SAZ BAŞKA SAZ BAŞKA

PİSST! DAHA ÇOK PARA KAZANMAK İSTER MİSİN? BEN ZIRZIR MİZAH DERGİSİNİN MÜDÜRÜYÜM... SİZE GELİN BE. RABER KOMİKLİK YAPALIM DESEM.Hİ?

Hİ NASIL YANI

ÜZGÜNÜM! ZIRZIR GİBİ BURCUVA DERGİLERİNDE ÇALIŞAMAM PRENSİPLERİM VAR! TRAŞI BIRAKIP MEVZUYA GELELİM SİZE 5 MİLYON DESEM

ŞEV YANI...

ÇOK HEYECANLIYIM... BEŞ MİLYON GÜZEL PARA... BELKİ SİGORTASI BİLE YARDIR.

KOMİKEKLİK YAPICAKLAR BEN ONLARA "ÜÇÜN PİZİNİ" JERİCEM... NİHOHAA

ZIRZIR MİZAH DERGİSİ

YANDIM ANAM!

LUVAAA... LÜTFEN ÖLME NAİF. LÜTFEN NAİF BARI ÖLME. DEN ÖNCE Bİ KOMİKLİK YAP DA GÖTÜ KURTARALIM...

ÜZGÜNÜM KOMİK ARKADAŞINIZ ÖLDÜ. SİZİNLE ÇALIŞAMAM ARTIK BAY BAAY..

LÜTFEN

HÜNGÜR HÜNGÜR BENİ NASIL BIRAKIRSIN NAİF'İM... NASIL YAPARSN BUNU BANA... LUVAAA!

CİDDİ MİSİN? YALÇIN KÜÇÜK

DENİZ BAYCALL

"Dokunulmaz" oldum.

Ne olduğumu en güzel bu sözünüzün Amerikancası anlatıyor: "Untouchable" oldum.

Amerikan İngilizcesinde "antaçib" sözcüğünün ki anlamı vardır. Birisi, Hindistan'daki kutsal ineklere deniyor; kimse dokunamıyor, kutsal sayılıyor. Bir de Amerika'da mafya liderlerine söyleniyor; bela saçıyorlar ve kimse yaklaşıyor. Ben her kimseden de oldum. Artık kimse yanıma yaklaşmıyor.

İyi mi? Nasıl olduğunuza bağlıdır. Hem dokunulmaz ve yaklaşılmaz ve hem de nostaljik olursanız işleriniz çok kötüdür. Ben bir de nostalji hastalığına tutuldum. Murat Belge de nostaljik hastasıdır ama Murat, Osmanlı'yı özler ve işi kolay, tarihi yerleri geziyor ve gezdiriyor. Benimki zor; ben eski arkadaşlarımı özlerim. Tarih binaları yerlerinde duruyor, benim arkadaşlarım yerlerinde durmuyorlar; ben yanlarına gitmeye kalkınca da hiç durmuyorlar.

Önce anlayamadım, sonra anladım. Hepsini bakan, müsteşar, bir ricam olunca, "sen zahmet etme, biz yaparız" diyorlardı. Üstelik yapıyorlar. Önce ben, beni çok sevdiklerini düşünüyordum; sonra anlamaya başladım. Hala da kabul etmek istemiyorum ama, hallerinde, "sen yeter ki gelme, biz ne istersen yaparız" havası var. Buna biraz canım sıkılıyor.

Gerçi biraz işime de geliyor. Telefonda bir ricam olunca, bilinçsiz olarak buna bir de, "gelir bir de kahveni içerim" sözünü ekliyorum. Görmeyin telaşı; kahve için randevulaştığımız günden çok önce ricam yerine getiriliveriyor. Tabii böylece kahve için bir neden de kalmıyor.

İşim oluyor, ama, ben eski arkadaşlarımı özlerim. Çok satırım. Kendimi çok düşünen sanıyorum, fakat, düşüncüklerimin çoğunu da unutuyorum. Geçen gün Kızılay kalabalığında bizim Özgen'i gördüm, ne çok severim. Görür görmez yeni büyük elçi olduğumu hatırladım ve birden "özgen" diye bağırdım. Özgen kalabalıkta bana baktı, ben, beni gördüğünü sandım, ancak her halde görmemiştir diye düşündüm, çünkü benim tarafıma bakınca, birden bilmediğim bir şey oldu, her halde olmuştur, Özgen, o kocaman yeni büyükelçi, birden yanındaki karısını, bizim Uzan'ı da unutarak, tırna kalktı ve koşmaya başladı; hiç anlamadım. Kalakaldım.

Sonra unuttum. Ben aynı sanıyordum, şimdi düşünüyorum, benzerini bir daha yaşadım. Yine kalabalıkta ve bu kez vali Selçuk'la karşılaştım. Nostaljik hasta olduğum için bütün usul ve adabı bir kenara bırakıp Selçuk'u görür görmez, "Selçuk" diye bağırdım; "bağırışım" diyorum, bunu, Selçuk'un beni görür görmez bir yüz metre rekor denemesine kalkışmasından anlıyorum. Fakülte'deyken de iyi koşardı; ama devlet hizmetinde koşuyuy geliştirmiş. Toz oldu.

Artık hastalıklarımı unutuyorum; bu işi bir oyuna döktüm. Keyif alıyorum. Belki deli diyebilirler, desinler, bir arkadaşımı görünce hemen ismini söylüyorum, o beni görür görmez koşmaya başlıyor ve ben peşinden... Kalabalıkta görülmeye değer; bazen anarşist kovaladığımız sanılıyor ve hakimimiz da katılıyor. Büyük keyif doğrusu.

Bundan böyle kimse şaşırmasın, kalabalıkta, iki adam birbirini kovalıyorsa, kovalayan mutlaka benim.

Bu kovalamaca oyununun en sonucunu anlatmak istiyorum: Bizim Ali'yi gördüm. Üniversite'yi bitiremedi, ama çok severdim. Aslında şimdi nostalji hastalığına yalandığım için daha çok seviyorum. "Baba Ali" derdik; şimdi "Baba Süleyman" a benzer, çocuğu da yok, kimseye de hayır dokunmaz, ama biz yine "Baba" derdik. Okul'dayken beşik kertiği köyünden Cevriye ile evlendirmişler; bu yüzden "baba" diyorduk. Gördüm, sevdim, "Ali" diye bağırdım ve arkasından koşmaya başladım. O koşmuyormuş, hızlı hızlı yürüyormuş, bunu ben yetişince anladım.

Aynı "Ali", ama, ben "Ali" dedikçe bön bön yüzüme bakmakla yetiniyor. Beni anlamıyor ve durmuyor. Çok şaşırımdı. Ne dediysem, cevap alamadım. Arada Amerikancaya benzer sözler söylüyordu, ben de "Ali" diye devam ediyordum. Sıkıldım, içimden Tanrı belasını vermesin, her halde değildir diye geçiyordum, son bir defa seslenmek istedim, vazgeçtim ama, yine de "Ali" sesi çıktı. "Ali" veya "Al"; işte mucize böyle oldu. "Mi, mi" demeye başladı. Konuştuk. Gerçekten Ali'ymiş ve kaçmıyormuş, hızlı hızlı Cevriye'nin daha doğrusu Jennifer'in bayan berberine, daha doğrusu, hairdresser shop'una gidiyormuş, bunları anlattı.

Bu inanılmaz öyküyü anlatmak istiyorum: Amerikalıların arasına düşmüş, kendi memleketinde Amerikalı olmuş, Amerikalılar "Ali" demesini beceremiyorlarmış. "Eli" ya da "Elay" diyorlarmış; canı sıkılıyormuş ve kendisini "Al" yapmış, bunları anlattı. "Al", Albert'in kısaltılmasıdır, İbrahim'in İbo'su türündendir, bunu söyledim. "Benim asılım Al'dır" dedi. Hiç bir şeyin kısaltılması değilmiş ve Doğan olan soyadını da "Donald" yapmış; Macdonald hamburgerleri işletiyor. Saçlarına, bizim eskiden eşek traşçı dedikimiz traştan yaptırmış, kafasında birden bire uçurumlar oluyor. Böyle gerekiyormuş; Cevriye daha doğrusu Jennifer ile konuşmuşlar ve ancak yine beraber yaşıyorlarmış, "Böyle uygun oluyor" diyor.

Türkçe mi, Kürtçe mi, asil dilini unutmamış ve biz bütün bunları Amerikanca konuştuk. Türkiye'deki bu tür Amerikalılar çok büyük bir koloni olmuşlar ve kendilerine "Türki Amerikan" diyorlarmış, benim "Türkik" dediklerimizden olmuşlar. Henüz hiç Amerika'yı görmemişler ve görmeye de düşünmüyorlar. Ben çok şaşırımdı, "peki bir birinizi yadırgamıyormusunuz" diyecek oldum, İngilizcesi oldukça bozuktu. Hiç yadırgamıyorlarmış ve "biz hepimiz aynı zamanda aynı süreçten geçtik", dedi, böyle olunca Amerikan olmadıklarını anlamıyorlarmış, bunları çok rahat anlatıyor.

Birlikte değişerseniz, değişmemiş olursunuz. Bunu söylüyor.

Müthiş bir felsefe; doğrusu çok şaşırımdım ve çok öğrendim. Demek diktatörler, istisnasız bütün kütleyi bunun için değiştiriyorlar ve bir ayrık bırakmak istemiyorlar. Demek herkes ezilirse, ezildiklerini anlayamıyor. Müthiş!

Fakat daha müthişini öğrendim: Cevriye ile anlaşıp anlaşamadığını sordum. İyilermiş, yalnız kendisine "Ali" dedikleri için kendi anı - babasına küfrediyormuş ve Cevriye'nin soyadı "Deniz" olduğu için de Cevriye'nin ana ve babasını çok ileri görüşlü buluyorlarmış, bunları da söyledi. Çünkü, "Deniz", kolayca "Deniz" oluyormuş; Cevriye Deniz, Jennifer Deniz olmuş, hiç sorun olmuyor. Bunları da söyledi ve "bütün Deniz'ler Amerikan çıkartmasıdır" diye ekledi.

Bu söz benim kafamın içinde bomba etkisi yaptı, bomba gibi patladı. Bu kez gerçekten koşmaya başladım. Arkamdan bağırdı, "yanlış anlama, 1972 sonrası doğumlular hariç, bunlar sizin Deniz'den, Gezmiş'ten geliyor" diye bağırdı, ben duymuyordum. Gerçekten koşuyordum ve koşarken Arşimede gibi bağırdım.

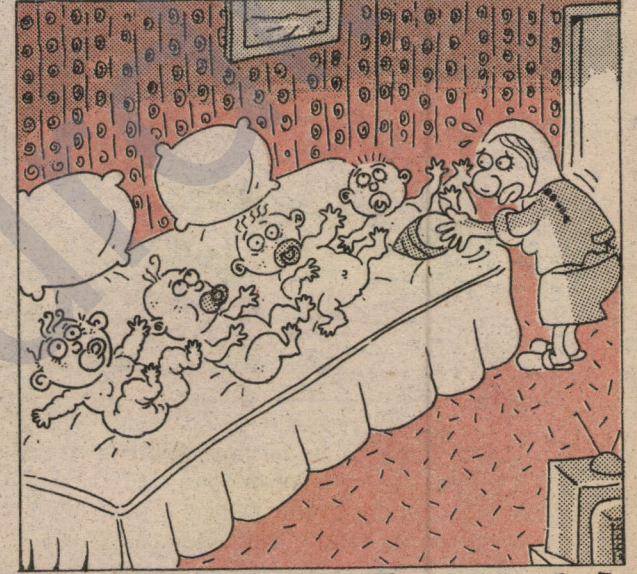
Yine inanılmaz, ama, bana çok daha önce söylediği gibi yazıyorum. Bana çok önceleri, 1960 yıllarında Deniz Baykal'ın Amerikalı olduğu söylenmişti, ben inanmamıştım, hala inanmıyorum. Güya Missouri Savaş Gemisi ile getirilmiş ve güya yedi-sekiz yaşında bir çocukken Antalya Körfezi'ne çıkartılmış; bunları o zamanlar bana söylemişlerdi ve ben inanmıyordum. Ya Batı Hint Adaları'ndanmış, zaten melezmiş ya da Antalya'nın güneşinde biraz kararmış; burada açıklık yok. Ancak ileride Amerikan çizgisini sürdürmek için Antalya Körfezi'ne çıkartılmış, aslen Amerikanmış, bu bana çok önceden söylenmişti.

Kuşkusuz inanmıyordum. Ancak bana bunları söylüyorlardı: Esas adı Deniz'tir. Annesi sokaktan çağırırken, "Deniz" diyor. Bu, bir, Asil önemlisi, asil büyük kanıt soyadı oluyor. Körfez'e çıkartılmıştır, "bay" İngilizce körfez demektir. "Call" ise çağrı anlamına geliyor ve ilerde aksini iddia etmemesi için, de "call" sözcükleri özenle seçiliyor. Güya Amerikan arşivlerinde bu alanda açıklık ve kayıt bulunuyor. Güya yine annesi, zamanla "Bay-Call" soyadını, "Baykal" a çeviriyor.

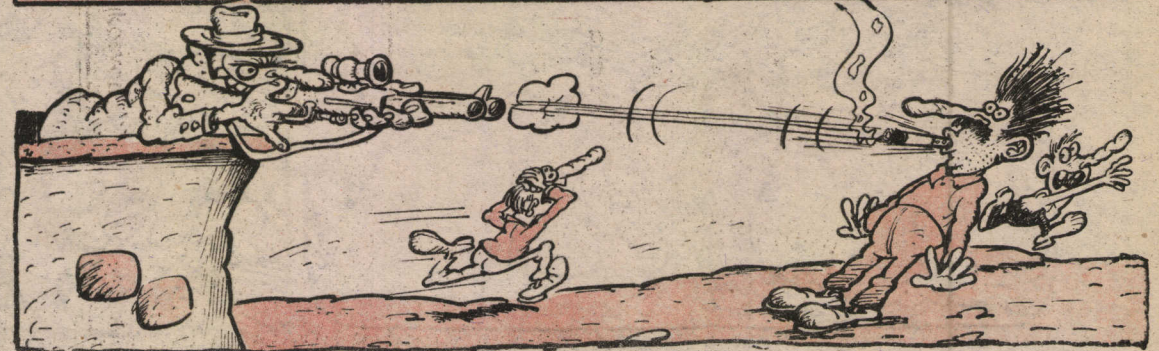
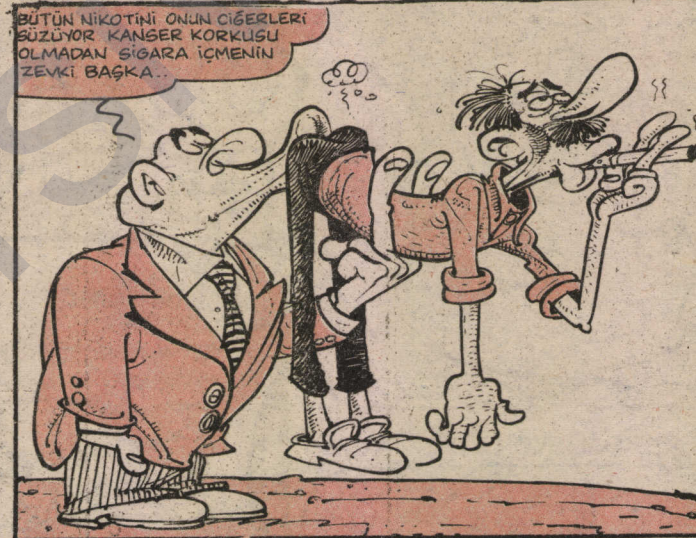
Doğru mu? Bilemiyorum. Kafamın içinde hala bombalar patlıyor. Bana ikna edici görünmeye başladı; ancak Deniz de arkadaşlarımdır ve toz konduramıyorum. Arkadaşımın Amerikan asilli olması, Batı Hint Adaları'ndan olsa da, içime sindiremiyorum.

Fakat yine de ne zaman Washington çağırınca sesini çıkartmasını başka türlü açıklıyorum. Washington istediği zaman Erdal İnönü'nün başına bela oluyor ve ortaya çıkıyor.

Bugünlerde Washington, Erdal İnönü'den çok memnun görünüyör ve Deniz'e de, anlaşılır, hiç telefon gelmiyor. Belki de körfezde istirahat ediyor.

LÜTFEN BURADA SİGARA İÇMEYİNİZ!

Jaji

Bir yandan İstanbul Belediyesi işçileri, bir yandan tarım işçileri İktidarı uyarıyorlar... Fakat Demirel safını değiştirmek niyetinde değil. "İş güvencesi yasası" için İstanbul Sanayi Odası'na (İ.S.O.) söz verdiği açıklandı.

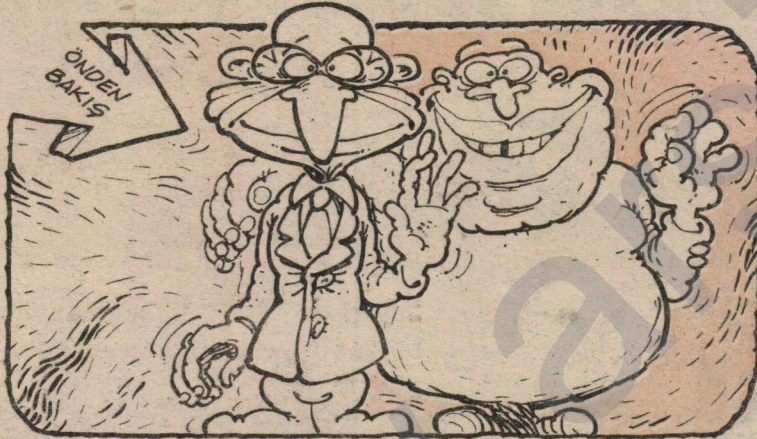

SAĞLIK BAKANLIĞI: Hayvanlar için sarı kart verilecek

Siz hala DYP'nin SHP ile koalisyon kurduğunu mu sanıyorsunuz?.. Baba henüz bir tane ANAP'lıdan hesap sormadığı gibi, DYP'nin önde gelenlerinden MEHMET DÜLGER'i Ahmet Özal'ın "Kanal 6" adlı TV'sine ortak yaptı. Kısacası "sağ", çaktırmadan VOLTRAN'ı oluşturdu...

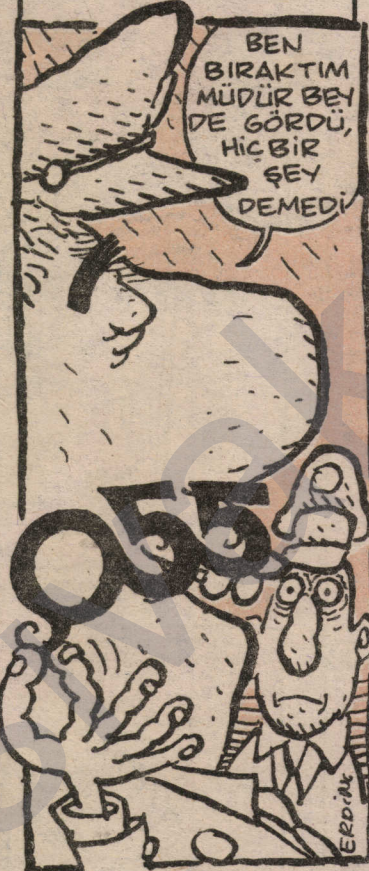
1- ÖNDEN GÖRÜNÜŞ: SHP - DYP KOALİSYONU

2- YANDAN GÖRÜNÜŞ: GERÇEK KOALİSYON = DYP - ANAP

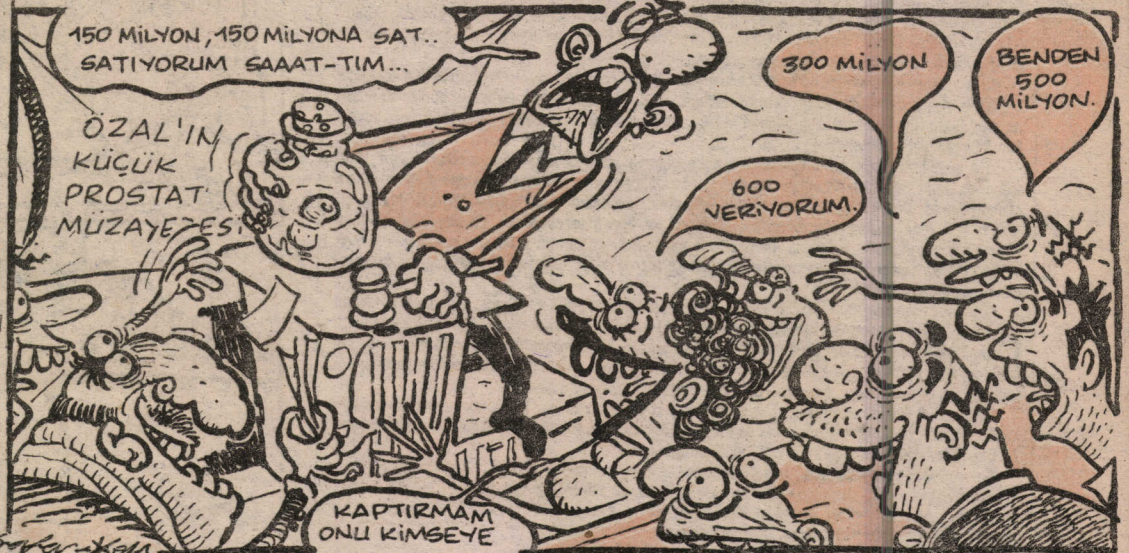
İstanbul Emniyet Müdürü MENZİR: "Polislerin bıyık bırakma isteğine kahramanca direniyorum" dedi.

Bavê Astegmenê ku ji aliyê pêşmergeyan hatî min qomandoyê piyade bûye lê dewlet nişana ye destê wî û ew avêtiye ortê; dawiyê dawiyê

Cumhurbaşkanı ÖZAL'ın prostatı pahalıya mal oldu. Faturası 1 Milyar...

VEDÊ ŞIKLÊ TU KESÎ NEŞUHUBÎNE KESÊN DIN...

Li pêşberî 055'ê polêsan, IHD jî serwîsek wek "ELO, DI BIN SKENCÊ DE ME" vekir.

û kuştin dibêje ku di eslê xwe de kurê cendirmeyan li wî xistiye û G-3'ekî da- le jî zaroyê min wî curmî kişandiye.

Demekî, nava Uzal û Cîndoruk qet ne xweş bû. Her roj ew diketin mehkemê. Lê navbeyna wan di van rojan de pirr xweş e. Gava ew wekilê Uzal bû, qanûna "By-pass"ê îmze nekir. Lê Hocaoglu'yê ANAP'î ku li wî wekîlî dikir fezlekeya li ser parlamenterên HEP'î jî bo rakirina îmtiyaza wan îmze kir. Gelo Cîndoruk, li ber cavê raya giştî li hember vê yekê derketa, Hocaoglu dikaribû vê yekê bikira?.. Nebe nebe ku Cîndoruk dixwaze bibe rêisêcumhûr?..

Li Kurdistanê, ji bo ku pêşmergeyan nehewîne, daristan jî aliyê dewletê ve tîn şewitandin. Îcar jî gotinek wek "PKK li çiyayên Bolû'yê kamp vekirine..." derket. Îcar werin dîyarê çiyayên Bolû'yê...

5 5 FIYASKOSU

Meclis tatile çıkmaya hazırlanıyor... Anayasa değişikliği, Demokratikleşme paketi "Bir başka sonbahara..."

qirkirina çermesorikan

SERPEL(YUZBAŞI) DIXWE
DE ÇÛ...WEXTÊ WÎ PIRR NEMA...

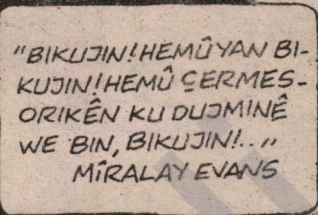

ÇERMESORIKÊ
QENC,
YÊ MIRÎ YE!.

"HER ÇERMESORIKÊ KU
HÛN LÊ RAST TÊN, BIÇUK-
TIRÎ DONZDEH SALÎ YE
Û MÊR E, LI SER REYA
WE YE, BIKUJIN!,"
GENERAL CONNOR

"BIKUJIN! HEMÛYAN BI-
KUJIN! HEMÛ ÇERMES-
ORIKÊN KU DUDMINÊ
WE BIN, BIKUJIN!,"
MÎRALAY EVANS

EW RÊN BI RENGÊ TARÎ
LI EZMÊN GÊR DIBIN!..
GYNANA HESPÊ DÎN
WEK ÇIVÎKAN DIFIRE.

WAKANTANKA!

"BINXISTINA VAN CERME-
SORIKÊN HOV DÎNÊ... DI-
VÊ LI HEMBER WAN AR-
TÊŞ BÊ ŞNANDIN... EW
JÎ BÛ ÇERMESPIYAN
TAHLÛKE NE..."

"...BINXISTINA WAN DI
DEMEK KURT DE DÎNÊ...
HETA, DÎNÊ EV VEK VÊ ZI-
VISTANÊ PÊK BÊ Û DÎNÊ
EM WAN BI QEMCIYAN LÊ
BIDIN."
MUFETÎSA REZERVA
MADENAN (LAJWERDAN)

NUHA, ÇIVÎKÊN EZMANAN, LAWIRÊN MÊRGAN,
AVÊN ÇEMAN, ROJ, DAR Û BER, EZ JÎ WERE VÊ
HESPÊ NEPEWÎST PÊŞKÊŞ DIKIM. JÎ BER KU
BAZDANA MIN QEDIYA, EZ, HESPÊ DÎN, JÎ BO
HEVDÎTINA MIRINÊ DÎCIM BER ZINARÊ
MEZIN Ê LI ROJAVAYÊ.

Univaniya 76

LI GORTI TOREYÊN SÛYÛYAN ÇENDEK LİSER
TEXTÊ ÇINAZE Lİ HERKESÎ RE, HAT NİŞANDAN.

EV YEK NE BES BÛ... GENERAL
CROOKS BIR YARA NEFTÎKIRINA
SÛYÛYAN DA...

EMIR (FERMAN) WEK BIRINA WAN A
Lİ MÛSURI'YÊ YE.

"Jİ NİJADA ÇERM SIPÎ TUKES Nİ-
KARE XWEDÎ Lİ PERÇEYEKÎ
HERÎ BİÇÛK Ê ERDÊ ÇERME-
SORIKAN DERKEVE, AN NİKARE
WAN ERDAN VEGIRE Û BÊYÎ DES.
TÛRA ÇERMESORIKAN Jİ WAN
DERAN DERBAS BİBE JÎ."
-PEYMAN AŞITİYÊ SALA 1868 Ê-

NA LO !...

Û MEŞA DIRÊJ DI BERF Û BAHOZÊ
DE DEST FÊ KIR...

ŞEVEKÎ, DÊ Û BAVÊ HESPÊ DÎN
DIGEL BEŞEK Jİ OGLALAYAN VE
REVİYAN...

EW, Lİ ÇIHEKÎ Lİ GELIYA OPKI WAL-
PAKA KU ÇERM SIPÎ JÊ RE DİGO-
TIN GELIYÊ ÇOKA BIR ÎNDAR, Lİ
DEREVA CRÊEK A QERISÎ DE
HESTÎ Û DİLÊ HESPÊ DÎN DI
CALEKÎ DE VEŞARTIN...

PERGALA EMERÎKÎ SERWER E Lİ BANİYÊN REŞ-
NUHA, EREBEYÊN BİHESP "DI ŞOPA DIZAN DE"
BER Bİ ERDÊN DIZIYÊ DİSIN.

LÊ DÎNÊ EV YEK BÊ ÇI.
RANDIN Û HEM JÎ ÇAWA...
DÛVA BELEK ROSEBUO
Lİ REYA DARISTA...
NÊ DE HAT KUŞTIN...

Kıtlama

AA... SEN EVDE DEĞİL MİYDİN?
YOKSA GENE Mİ BEŞİNCİ
KATTAN AŞAĞI UÇMAYA
KALKTIN...

SEN
SUS
MELUN!..

BİR DE YILDIZLARA
BAKARAK YOLUNU
BULABİLİRSİN DİYOR..
LARDI ŞİMDİ HEPTEN!
KAYBOLDUM ÜÜÜÜ!..

BİZ HENÜZ TEKERLEKLİ
GANDALYE ALAMADIK..

KIHARŞ

ALLAH RIZASI
İÇİN

ATEŞİN VAR MI
BİRADER?..

ANLA BENİ, ARAMIZDA ÇOK BÜYÜK
YAŞ FARKI VAR. BU İLİŞKİ
YÜRÜMEZ..

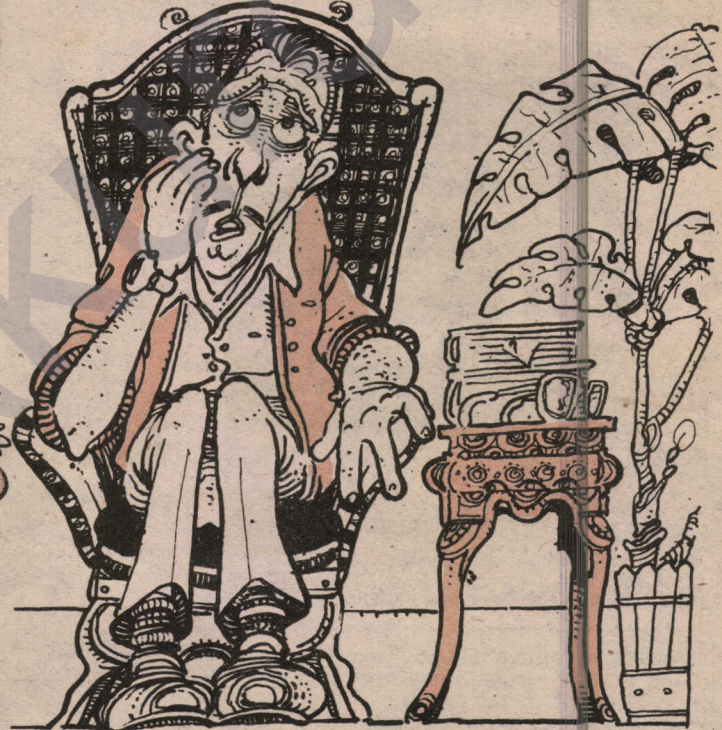
VAR..

MEMLEKETİMDEN KAYPAK MANZARALARI

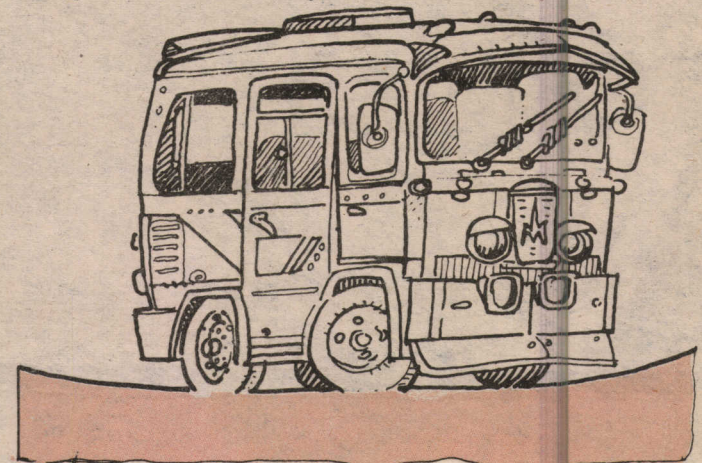
Sayın taban tutturamayanlar!.. Aşağıda görmüş olduğunuz şahıs, 60 yaş kuşağını yakinen ilgilendirecektir umarım... Fahir Bey, PTT Şube Müdürlüğü'nden emekli... Yaklaşık iki yıldır, oturduğu o koltuğu mekan tutmuştur... Kafası özellikle şu aralar karışıktır... Neden? Buyrun hemen yanındaki sehpayı keselim... İki kitap üst üste durmakta. Alttaki Kuran-ı Kerim'in Türkçe meali ... Üstünde ise Turan Dursun'un "DİN BU" isimli kitabı bulunmaktadır... Yani iki tane birbirine terso kitap...

Şimdi, Fahir Bey emekli olduğundan beri alttaki kitaba takılmakta, yani meale... Hani yaş 62, kayalara gelmeyecek hesabı, namazında niyazında... Eve 60 mt. mesafedeki cami de, bu ortamı kuvvetlendirmekte ... Taa ki Turan Dursun'un kitabı eline geçene dek... Sanki bir şeytan dürtüsü ile bu kitaba başlamış ve bitirmişti... Ve mevzular vadisindeki yerini böylece almıştır... Ulan bir yanda Turan Dursun'un kitabı, bir yanda 5 seans ezan sesi... Tam da rehabet basmışken kalkıp namaz kılacakken, aklına Turan Dursun'un kitabından pasajlar geliyor ve rehavete yenik düşecekken, aklına iki yıl önce geçirdiği spazm gelmekte ve tekrar fikir değiştirmekte ... Ulan bir yandan da düşünüyor, Kocca Bush'un kilisede dua ederkenki o gazetedeği resmi geliyor... Be Fahir Bey, artık bi karar ver, bak ikindiye kaçırıyorsun neredeyse kayalara falan gelmiyesin... A ya bi de boşsa... Ne bilim be hoca, bak ben bile şaşurdım şimdi...

AÇIKLIYORUM

Memleketimin insanları... İşte şu alttaki nekanızma, neslimizin ağzına sığmıştır... Aslı traktör esaslı olan motoru ve her üç saniyede bir değişen vites çıkırısından onu hepimiz biliriz... Onun içinde insan değil, kargalar bile yolculuk yapmaz... İki kişinin bile zor oturduğu o koltukları, en arka dörtlüdeki o yedek lastik çıkıntısı ve ayakta yolculuk edenler için tam bir bel fitiği ortamı... Ben bu aracın dizaynerine, mühendisine ve bu aracın üretilmesine izin veren mercilere tam bir lanet yağdırıp, teessüflerimi, insaniyet namına iletirim...

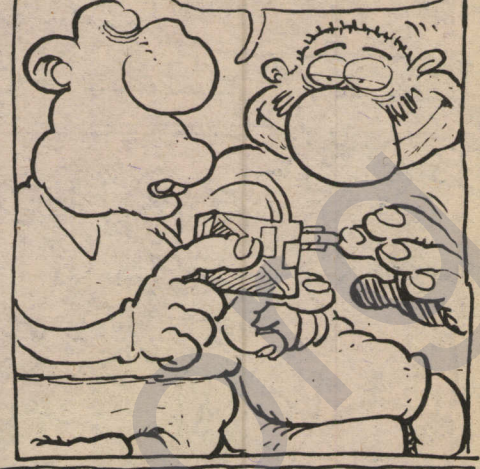
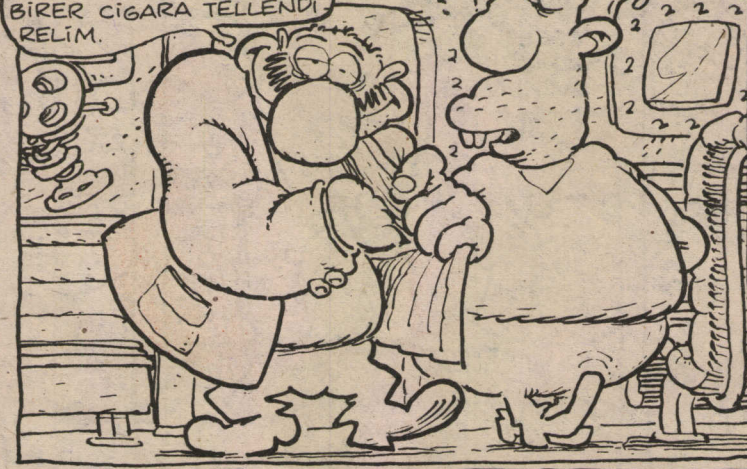
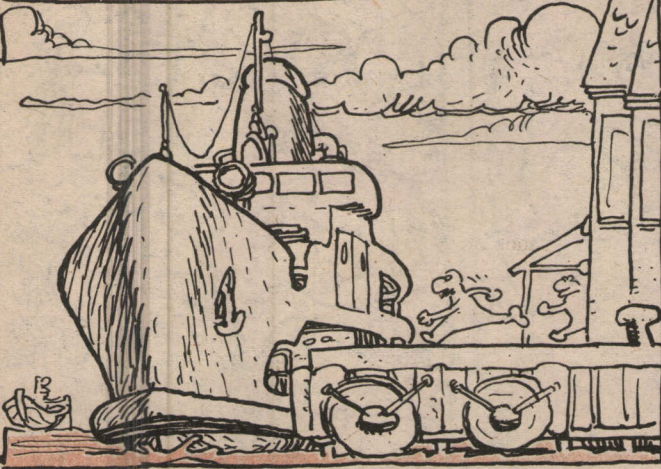
YER: E MİNÖNÜ

SAAT: 1730

HUMM!.. GELDİK MEKANA... ÇIKARALIM BİRER CİGARA TELLENDİ RELİM.

HEE!..

BİR DAKKA AĞABEY BENDE 2000 VAR.

ÖYKÜNÜN ADI: BİR ÖYKÜDE BU KADAR KEYİF ADAMINI BİR ARADA GÖRMEDİNİZ!

ABI KARŞIYA GEÇERKEN İÇTİM ŞU SİGARANIN TADI MÜTHİŞ.

HEE!.. KAR KIŞ DİNLEMEM VAPURUN BU KISMINDA TAKILIRIM MÜHAKKAK

YAV AĞABEY ATEŞİN VAR MI BENDE YOK...

HAYDAA!.. BENDE DE YOK BE ANAM..

PARDON BİRADERİM MÜMKÜNSE ATEŞİNİZ VARSA EĞER

VALLA BENDE DE YOK

BİR BAŞKA ŞAHSİYET

TÜH ATEŞ YOK.

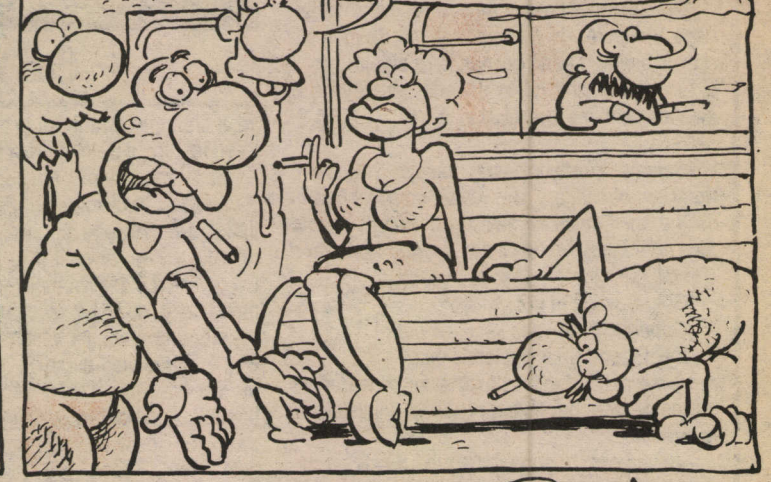
ŞEYY! SİZDE ATEŞ... VALLA BENDE ONA BAKIYORIM AMA YOK

ATEŞ ATEŞ! YOKKİH!.. OLAMAZ YOK...

NE YANI KİMSEDE ATEŞ YOK MU ARKADAŞLAR ?!

HAYDAAA!..

BENDE DE YOK.

OLMAZ... BEN SİGARA İÇMEDEN YAPAMAM.

Gelî xwendevanên hêja, çar roj berê, bûyerek ecêb li kovara me qewimî.

Xwendevanekî me, ji Amedê rabûye û hatiye heya Stenbolê, da ku nivîskarê me Seydoş Xirabxos bibîne û çend gotinan jê re bibêje.

Em gotinê dirêj nekin û werin ser Seydoş û xwendevanê me, ka çi kirin ji hev; çi bû û çi nebû.

(Seydoş Xirabxos, li ser maseyê xwe bû û nuh dest bi nivîsara xwe kiribû, camêrekî qam-dirêj û ser î sincê wî xweş kete hundir, li dora xwe nihêrt, çavên xwe li ser Seydoş rawestand û lê deng kir.)

"Gelo Seydoş tu yî?..."

(Qubequb bi Seydoş ket û ew got :)

"Ewet, bendir. Tu çi istemiş dikî?..."

"Jixwe min dizanibû ; mirovê ku nivîsarên wî ewqas nexweş be, helbet rûçikê wî jî ji tiştêkî re nabe.

(Bi vê yekê, tu şopa qubequba Seydoş a gawekî berê nema.)

"Çi dêmek îstemîş dikî?!.. De here ji wê!.. Sen pêşiyê li xwe baxmiş bike..."

"Ma tu qet fedî nakî?Di van rojên raperîna gelê Kurd de, ku herkes di her qada jiyane de dixwaze xwe ji çewfînan dûr bixîne, tu hê jî di reya çewt de didomî?"

"Ba, ba, ba, ba, ba!.. Sen çi dêmiş dikî ya-ho?..Hella , hella!.. Hella, hella!.."

"Kemalîst jî dev ji Atatirkê xwe berdidin, ma tu qet fedî nakî hêna jî ji çûnê naqetî?"

"Devê xwe atmîş neke Atatir!.. Sen li kû, Atatir li kû...Ma sen çi bilîyor Atatir heqqinde, bêle qonişmiş dibî?"

"Seydoş, me ew bi te nas nekiriye... Em wî zof baş dizanin... Xwelî li serê te be, ku digel aşkerahiya dîrokê jî te hê jî rastînan nas nekiri-

ŞORBEŞÎR Seydoş Xirabxos

SEYDOŞ ÇÛ Û HEY ÇÛ...

ye..Ji tirsan, tu nizanî êdî çi bikî...Çavên xwe veke Seydoş!.. İroj li welêt ne roja tirsê ye."

"Ez tirsmiş nakim... Ma ben çima tirsecek?..."

"Seydoş, tu ditirsî û deh ji wî alî...Ne tenê tu ditirsî jî, ji bo xirwebezên xwe yên dinyewî û ji ber rabirdûya xwe ya sefil jî tu xwe weha dihetikîni. Ew tevlihevî û zellîiya mêjiyê te, xwe li zimanê te jî dixê. Lê divê tu vê yekê baş bizanibî, ku kesên wek te cihên wan di nav me de êdî nîne. Tevî hemû taybetiyên xwe yên nexweş, gelê me kesên wek te jî ji nava xwe diavêje derve..."

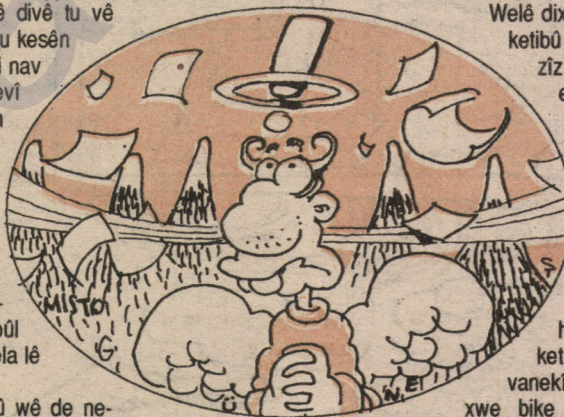
"Hay lo!... İcar min hûn qebûl kiriyê, hûn min qebûl êtmîş nakin... De hela lê ha!.. De hela lê!.."

"Seydoş, vir de û wê de neke!.. Dema te û yên wek te êdî buhurî...Dev ji vê zirtizirta xwe berde... Nebêje ku ez bi halê te nizanim.Weka rojê bi min xuya ye, ku tu nikarî di civatên Kurdan de rûnî. Ji bo vê yekê, ne fikr û ramanên te û ne jî zimanê te yê heftpine ne hawayî (musayîf) ye. Tu bûyî babeta tinazên xelkê.İroj pê de, tu ne ji Kurdên kurdîstanî re û ne jî faşîstên contirkan re ku tu dixwazî ji wan re ber-

devkiyê bikî, dibî yar. Tu jî baş dizanî, ku îroj tu bi kêrî wan nayî ; ew hewcedariya te nema dikşînin. Di halê hazir de, tu him jî tûtîkê û him jî qupîkê bûyî. Dev ji fîzê jî berde û van rastînan bipejirîne. Mirovê ku bê xîret û bê şeref be, ma fîz jê re çi divê?"

"Rast e..."

Welê dixuya ku Seydoş îcar ketibû bin. Dengê wî yê zîz, ku gava got "Rast e..." vê yekê dianî bîra mirovan... Hew êdî dengê xwe kir... Serê wî pêl bû, çavên wî çûn pênsûsa xwe ye di dest de. Çend sanî wusa mat ma... Hedî hedî libateke mirî pê ket. Pêşiyê, wekî şervanekî tîkçûyî ku şûrê xwe bike nav kalanê, serê pênsûsa xwe girt. Te digot qey ew dê cinazê xwe rake. Pênûsê di destê xwe yê çepê de hilgirt û guheste destê xwe yê rastê. Pey re, pênsûsê kir nava berîka çepê ya saqoya xwe. Pişt re, bi herdu destan xwe da ser maseyê. Bi çavên nabîne, li kaxîzên li ser maseyê nihêrt. Bi destên xwe yên diricîfin ew dan hev, lê îcar wekî ku hergav dikir, ew li ser maseyê nexistin û deng ji wan

demexist. Çawa bû, ne ew fêhm kir û ne jî me bixwe; ew devê çentîkê xwe yê çerm î qehweyî vekir. Kaxîzan kir nava çentê. Serê kaxîzekî ji devê çentîkê dixuya; wî ew rast kir.Fermarê çentîkê xwe kişand. Bêl ku serê xwe hilbide, li dora xwe zivirî û ber bi derî çû. Layî ku bi halekî mirî dimeşiya, dîsa bi libateke mirî çentîkê xwe kir bin çengê xwe yê çepê. Bêdengiyêke kûr hebû. His jî herkesî biriyabû. Çi ecêb, ku solên Seydoş ên binî hesinkirî jî weka her rojê teqeteq nedikir. Solên Seydoşê rêben jî bi bêdengiyê re li hev dikir. Heya ew xwe gihand deriyê kovarê, te digot qey nivê emrê wî yê mayî çûbû jî. Gava Seydoş Xirabxos deriyê kovarê vekir, derî jî deng neda. Paşitûyê Seydoş Xirabxos, gava ew hê di nava derî de bû, biranîneke bêhempa ji camêrên li wê derê de hazir bûn re hişt. Paşitûyê wî yê qermîçî û gemarî, her cûre janên wî yên wê gavê ew dikîşand, didan ber çavan. Wê bêdengiya kûr û zûrezûr ew pişt xwe de hişt û çû...

Belê, Seydoş Xirabxos, nimûneyekî trajîk ê Kurdan, wê rojê, wê saetê,wê deqê çû û me hew jê xeber stand.

Jixwe, Seydoş di vê peyvajoya dîrokê de ji xwe re jî û ji herkesî re jî bûbû barekê ku êdî nedihat jibîrîrîbûn. Seydoş, bes yek ê cîsnê xwe bû. Bes taybetiyeke cihê ya wî jî yên din hebû; ew jî, tîrsa wî ya jî vê peyvajoya nuh, wêrekiyeke dabû ew, ku ew tahm dida, dibû sedema nivîsandina fikr û ramanên xwe yên kufîkî di kovarine de bi zimanê xwe yê bîhnetî.

Di kovarê de, em ji Seydoşê xwe filitîn. Lê ji sedhezarinê "Seydoş"ên di nava gelê Kurd de, ku bi "Seydoşkî" dijin, diramin, dipeyivin û dinivîsinin çi xeber?

Xono
No
Xono
N

Kelil Zivada

